ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

KÜÇÜK AVCILAR

Sayı: 14 1960

75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLAHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F.VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

FAKAT ONLAR AKIL DANIŞMAYI TASARLADIKLARI SIRADA NASREDDİN HOCA'NIN RUHU DA ORTADAN KAYBOLMUŞTU.. LAKİN TALİH YİNE KENDİLERİNE GÜLMEĞE BAŞLAMIŞ BULUNUYORDU. DENİZİN KUDURGANLIĞI GEÇİYORDU.

İKİ KORKUNÇ ÖLÜMDEN KURTULAN ÜÇ ARKADAŞ, ARTIK CANSIZLAŞAN DENİZİN ÜZERİNDE, ELLERİNDE KALAN KÜÇÜK BİR TAHTA PARÇASINA TUTUNARAK TALİHİN KENDİLERİNE OYNAYACAĞI YENİ OYUNU BEKLİYORLARDI...

Beklediğiniz Mecmua Nihayet Çıktı!

HERKESİN MECMUASI

BÜYÜK **Ateş**

İLK SAYISI

36 renkli sayfa, büyük boy

25 Kuruş

BÜYÜK **Ateş** *Her eve neşe getirdi*

TÜRKİYE YAYINEVİ

Tükenmeden Bir Tane Alınız!

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

Otobüste Dedikodu

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Bu hafta söze çatık kaşla başlıyacağım. Buna da sebep, geçen gün otobüste kulak misafiri olduğum bir konuşmadır. Daha doğrusu yalnız ben değil, otobüsün bir çok yolcusu bu konuşmayı istemeden dinledi. Çünkü iki talebe öyle yüksek sesle konuşuyorlardı ki...

Bir kere, umumî yerlerde, umumî nakil vasıtalarında, tramvayda, otobüste, vapurda yüksek sesle konuşmak, medenî insanlar için ayıp sayılır. Bu iki talebe bu ayıba hiç aldırış etmiyorlardı.

İkinci üzücü nokta ise, konuşmalarının konusu idi. İki talebe biri diğerine şöyle diyordu:

— «Sen Ertanı iyi arkadaş zannediyorsun ama, o seni hiç sevmiyor... Hep aleyhinde konuşuyor, hep tenkit ediyor seni. Neler demiyor senin için? Gûya sen ukâla imişsin. Her şeye ben bilirim diye iddiaya giriyor muşsun... Daha neler neler...»

Bu konuşmayı siz de beğenmediniz değil mi?... Dünyada en kötü şey, dedikodu yapmaktır. Bakın şu, otobüste dinlediğim konuşmanın ne kadar kötü olduğunu anlatıvereyim : Ertan denilen üçüncü arkadaşları hakkında dedikodu yapan talebe, bu hareketiyle Ertanın dostluğunu kaybedecektir. Çünkü dedikodu nasıl olsa, bir yerden çıkar ve kimin yaptığı anlaşılır. İkinci olarak, şimdi kendisine Ertanı çekiştirdiği arkadaşı da ona iyi gözle bakmayacak ve şöyle düşünecektir: «Haaa, bu şimdi Ertanı bana çekiştiriyor, yarın da beni bir başkasına dedikodu konusu yapar.»

Dedikodunun zararı ve fenalığı, sayılamayacak kadar çoktur. Bir arkadaşınızı diğer arkadaşınıza çekiştirmeye asla teşebbüs etmeyin!... Bir yerde bir şahıs hakkında kötü şeyler konuşulduğunu duysanız dahi, o şahsı görünce bu kötü dedikoduları duymamış gibi davranınız...

Birbirinin aksi...

Eğer birisi gelip size dalkavukluk etmek ister ve gözünüze girmek için sizin hakkınızda konuşulanları nakletmeğe yeltenirse, kendisini derhal susturun!... Çünkü dedikoduyu dinlemek de yapmak kadar ayıptır.

İsterseniz size bu konuda meşhur bir fıkrayı anlatayım.. Dedikodu yapanları görünce, hemen bu fıkrayı nakleder ve onları mahcup edersiniz:

Adamın biri arkadaşına koşmuş:

— Mehmet, demiş, sen Aliyi kendine dost sanıyorsun ama, o çok kötü insan.

— Sahi mi?

— Öyle ya... Bana dedi ki, güya sen aklını kaybetmişsin.

Mehmet dedikoduyu sevmezmiş, arkadaşını hemen mahcup etmiş:

— Oyledir kardeşim, bu Ali çok dedikoducu... Sana benim aklımı kaybettiğimi söyledi demek? Hayret... Bana da senin aklını bulduğunu söylemişti geçen gün...

Stadyomda...

Not defterimizde stadyomda geçen bir olay da yer alıyor:

Maçta şeref tribününe küçük bir talebe geldi. Kapıda yer gösteren memur çocuğun şeref tribününde işi olamayacağını düşündüğü için:

— Yavrum, dedi, burası vekillere, mebusları, büyük memurlara ait yerdir.

Çocuk gayet sâkindi:

— Evet efendim, dedi, biliyorum.

— Buraya özel bir davetiye ile girildiğini de biliyor musun?

— Onu da biliyorum.

— Eeee peki, senin böyle özel bir davetiyen var mı?

— Tabiî var... İşte!

Ve hakikaten şeref tribününe girmek için gereken davetiyeyi memura uzattı. Adam şaşırmıştı:

— Demek sen umum müdürün oğlusun.

— Evet...

— İyi ama bu davetiye bana verilmiş. O gelmeyecek maça bugün?

— Hayır efendim, gelemez.

— Neden gelemez?

— Çünkü evde bu davetiyeyi aramakla meşguldür şimdi.

MERAKLI Bahisler

Amerika ile Asya arasındaki okyanusun adı neden Pasifiktir? Ona bu adı veren kimdir?

Pasifiğin Avrupa lisanlarında mânası «sâkin» dir. Tayfunlarıyla meşhur olan bu okyanusa bu adın verilmesinin sebebi ne diyeceksiniz? Adı takan, 1520 de gemiyle ilk devriâlem seyahatini başaran Portekiz'li denizci Magellan'dır. Güney Amerika'nın en güney ucunu aşıp tekrar açık denize çıktığında Magellan, okyanusun en sakin günlerinden biriyle karşılaşmış olacak.

Soğutulunca, bütün cisimler büzülüp küçülürler mi?

Hayır, istisnalar vardır. Meselâ, lâstik, soğutulunca genişler. Sıfırın üzerinde 4 derecedeki su da bu dikkate değer özelliği göstermektedir. Dört derecelik su, bir kabın dibinde soğutulmak istenince, soğuyan suyun hacmi büyür, hafifler, dolayısiyle de seviyesi yükselerek donar. Dipteki su bu sebepten en son olarak donar.

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Allah Çocukları Unutmadı İnsanlar Allahı Unuttular!

RADYODA, bir süre evvel "Allah çocukları unuttu." diye bir gazete reklâmlar yaptı. Bir genç yazar, yayınlıyacağı romanına böyle bir isim takmış. O günlerde gazetelerde, çocukların yaptıkları hırsızlıklardan sık sık haberler yayınlanıyordu. Bu çok üzücü olaylar bir tarafta sürüp giderken radyodan: "Allah çocukları unuttu!" diye bir sesin boşluklarda ve evlerin, odaların içinde yayılması tüyler ürpertici oluyordu.

O günlerden beri suç işleyen çocuklarımızın, gençlerimizin halini düşünürken, "Allah çocukları unuttu" sesi de kulaklarıma geliyor. Fakat ben buna içimden şu karşılığı veriyorum: "Hayır, Allah çocukları unutmadı; insanlar Allahı unuttular..."

Bu içimden geçenleri, bu mübarek Kadir günü — ki ben sizlere KADİR'i evvelce anlatmıştım— size de duyurmak istedim, oturup yazdım. Çünkü kuvvetle inanıyorum ki, insanlar maddî şeylere ziyadesile tapar olmuşlar, manevî değerleri ihmal ede ede çok kötü bir duruma gelmişler, âdetâ Allahı unutmuşlardır. Bu unutuşun, bu mânevi, ruhî değerlere yüz çevirişin sonu elbette hüsran olacaktır. Analar, babalar çocuklarına sadece maddî refah sağlıyor, fakat manevî gıdalarına önem vermiyorlarsa yetişecek olan çocukları bedbaht olacak ve onlar bu hallerile anaları, babaları ve toplum için endişe, azap kaynağı olacaktır.

Bu önemli konu üzerinde gene duracağız.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Korkma Martın kışından;
Kork Aprilin beşinden;
Öküzü ayırır eşinden...

BURADAKİ April kelimesi (NİSAN) karşılığıdır. Yüzyıllarca evvel dilimize giren yabancı kelimelerdendir.

Mart ayı kış aylarıdır ve onun karı olağandır, tabiîdir. Fakat baharın ayı olan NİSAN başlarında bazen görülen sert havalar korkuludur, çünkü çiçek açan ağaçlara olduğu kadar çiftçilere de zarar verir.

AY ALİOĞLU

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Aşağıda sıralananlardan devletin yaptıklarına D, vatandaşın yaptıkların V koyunuz:

Yurttaşın canını, namusunu korumak — vergi vermek — askerlik yapmak —.

Yurttaşın malını korumak — yurdun bağımsızlığını, bütünlüğünü sağlamak —.

Seçim hakkını kullanmak — kanunlara uymak.

Afrika kıtası haritasında göl, nehir ve dağlarda yanlışlar vardır, bulunuz.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Ekvator Afrikanın ortasından geçer.
Afrikanın en büyük gölleri batıdadır.
Afrikanın en kalabalık yeri Büyük Sahradır.
Afrikada bağımsız devletler de vardır.
Afrika kıtasının girinti ve çıkıntıları azdır.
Afrika Asyadan büyüktür.
Afrikanın birçok yeri Avrupalılar tarafından paylaşılmıştır.

A listesindeki numaraları B listesindeki yerlerine koyunuz.

A	B
1 — Madagaskar	( ) Afrikanın en yüksek dağıdır.
2 — Klımancaro	( ) Afrikayı Avrupadan ayırır.
3 — Cebelüttarık	( ) Afrikanın en büyük gölüdür.
4 — Viktorya	( ) Afrikanın en büyük adasıdır.

Boş yerleri doğru olarak doldurunuz :

Afrikanın ortasında ..... gölü vardır.
Viktorya — Lut — Çat

Afrikada suyu en bol nehir ..... nehridir.
Nil — Kongo — Nijer

Afrikanın nüfusu ..... milyondur.
100 — 200 — 300 milyon

Afrika ..... yarı küredeydir.
Doğu — Batı — Güney

Ürün haritasındaki şekillerin bulundukları yerler yanlıştır. Buna göre: pamuk, incir, fındık, zeytin, tütün, portakal, üzüm gibi ürünlerin şekillerini nerelere koymak lâzımdır?

A listesindeki numaraları B listesinde uygun yerlere koyunuz :

A	B
1 — Süngercilik	( ) Bursa çevresinde yetiştirilir.
2 — İpekböceği	( ) Ormanların başlıca zararlı hayvanıdır.
3 — En iyi sığırlar	( ) Ege ve Marmaride çıkarılır.
4 — Merinos koyunu	( ) Kars ve Erzurum yaylalarında beslenir.
5 — Keçi	( ) Bursada iyi yün verdiği için yetiştirilir.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz :

Türkiye hayvan beslemeğe elverişli bir ülkedir.
Sularımızda balık az bulunur.
Tiftik keçileri Ankara ve civarında yetiştirilir.
Koyun ve keçiler büyükbaş hayvanlardandır.
Yabancı memleketlere yumurta satarız.
İstanbul boğazında ilk ve sonbaharda balık akını olur.

A listesindeki cümleleri B listesindekilerle numaralayarak tamamlayınız:

A	B
1 — Cisimlerin ağırlığı suyun kaldırma kuvvetinden büyükse	( ) cisim suyun ortasında kalır.
2 — Cisimlerin ağırlığı suyun kaldırma kuvvetine eşit ise	( ) cisim su üstünde yüzer.
3 — Cisimlerin ağırlığı, suyun kaldırma kuvvetinden küçük ise	( ) cisim batar.

Öğretmeniniz Teyzanım DİYOR Kİ..

İlk ve Ortaokulda geçirdiğiniz günler içinde gülünçlü, eğlenceli hatıralarınız var tabii. Dersler arasında teneffüsler olmasa bu hayat pek kuru olur. Şakacı arkadaşlarınızın yaptıkları muziplikler, derse kalkmak, çalışmadığınız günlerde çalışmış gibi görünmek, iyi numara almak sevinci aranızda geçen belli başlı olayların hepsi, okul hayatınızın hatırası olur. Kolay kolay da unutulmaz. Bu arada başöğretmen veya müdürün, bazı öğretmenlerin özellikleri de bunlara karışabilir. Meselâ bazı başöğretmen çok gülmez, ondan çekinirsiniz. Bazı müdür spor sever, aranıza karışır, hakemlik bile yapar. Bâzı öğretmen yüksek sesle konuşur. Bâzısı güzel keman çalar, size şarkılar, türküler söyletir. Bu kadar değil. Aranıza karışan teyzanımları, Hasan azaları, Mehmet efendileri de unutmayalım. Bunlar okulun işçileridir. Bilirsiniz ya! Gene yazayım, bunlar ne yapar? Siz okuldan çıktıktan sonra temizlik işine başlarlar, geç vakitlere kadar çalışırlar, sabahları sobaları yakarlar, sınıfların tozlarını alırlar, yemeklerinizi ısıtırlar, şuraya buraya gönderildikleri zaman koşarlar. Bâzıları annenizi, babanızı tanır. Okulda yaptıklarınızı onlara haber verir. Başınız sıkılsa teyzanım, teyzanım diye yanlarına gidersiniz. Yağmurda ıslanmayasınız diye erkenden okulun kapısını açarlar. Doğrusu fedakâr insanlardır. Az da para alır geçinmeğe çalışırlar, İçinizden bunlara takılan da olur:

— Teyzanım, seni başöğretmen çağırıyor, der.

Halbuki böyle birşey yok. Gider, azar işitir, odadan çıkar. Peşinize düşer. Aranızda bir gülmedir başlar. Bunlar, ileri gitmemek şartile, olağan işlerdir. Fakat...

Arasıra uğradığım bir okulun, kapısında bekleyen yaşlıca bir hademe vardı. Mehmet efendi. İçeri girerken:

— Mehmet efendi, müdür bey odasında mı?

— Evet beyim, yukarda, derdi.

Bu defa onu görmedim. Müdür işine son vermiş. Kendi kendime, «Acaba neden?» demeğe kalmadı, çocuklardan biri işin içyüzünü açıkladı. Falan arkadaşları dışarı çıkmak istemiş, Mehmet efendi bırakmamış. Çıkacağım, çıkamazsın derken, çocuk bu işi zorla yapmak istemiş ve Mehmet efendinin üzerine yürümüş. O da elile itmiş. Arkadaşları eve gitmiş, söylemiş. Babası gelip Mehmet efendiyi şikâyet etmiş.

Müdür herhalde düşündü, taşındı, bir öğrenci yalan söylemez, fena iş yapmaz dedi ve Mehmet efendiyi işinden uzaklaştırdı.

Üzüldüm. Bence bu arkadaşınız bu işi bukadar uzatmamalı idi. Olacak, yapılabilecek işlerinizi müdüre, başöğretmene nihayet öğretmene söylemekle, yaptırabilirsiniz. Tatlı geçen okul hayatınıza böylelerini karıştırmamalısınız. Nenize lâzım. Belki Mehmet efendi kendine iş bulamadı. Yazık değil mi?

SADIK ÖVET

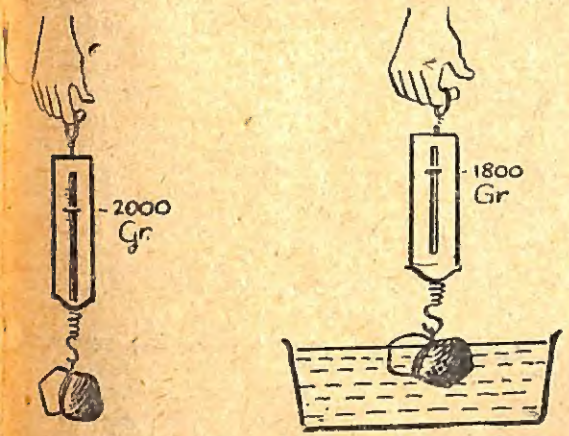

Şekillerde iki kilo olarak tartılan bir taş parçası suyun içinde 1800 kg. gelmiştir. Cismin hafifliğini yapan sebep nedir? Aradaki 200 kg. ne olmuştur, buradaki kuvvete ne denir?

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz:

Mongolfiye kardeşler balonu yapmışlardır.
Balon taşır aracı olarak kullanılmaktadır.
Balonun uçması için içine havadan hafif gazler konur.
Balonlarla istenilen yere gidilemez, rüzgâra tabidir.
Balonlar hava gözlem işlerinde kullanılır.
Jeplin denizde yüzen bir taşıttır.

Boş yerler doğru olarak doldurunuz:

Kırım savaşından sonra ..... andlaşması oldu.

Berlin — Londra — Paris

Kırım savaşında Rusyada Çar ..... vardı.

Petro — II. Nikola — Aleksandır

Kırımda ..... Osmanlılarla bir olup savaştılar.

Fransızlar — Bulgarlar — İngilizler — İtalyanlar — Sırplar

Kırım savaşı neden oldu? Doğru cümlelere X koyunuz.

Ruslar Osmanlı İmparatorluğundaki ortodokslara fena muamele edildiğini bahane ediyorlardı.
Osmanlı İmparatorluğu Ruslardan öc almak istiyordu.
Rusya İstanbulu ve Boğazları almak istiyordu.
Avrupa devletleri Osmanlı İmparatorluğunu paylaşmak istiyorlardı.

yüzü ilk olarak güldü. Kısık dudakları hafifçe aralandı ve şu kelimeler döküldü:

— «Kurtarıcımız havaya uçtu! Doktor Nole'ye bunun gibi binerlce otomobil feda oslun!... Sahibi nasıl olsa zengindir, yenisini alır. Çarpıştığı arabadan da kimse sağ çıkamıyacağına göre, bizim uyanık polislerimiz apışıp kalacaklardır!... Hah, hah, haaa!...»

İniş şöyle bir beş dakika kadar sürdü. Burada herşey beyaz plâstikten yapılmıştı... Yerler, duvarlar, tavanlar... hatta makineler ve âletler bile. Herr Profesörü indiren basamak, üzerinden ağırlık kalkar kalkmaz, iki misli bir hızla tekrar yukarı çıkmağa başladı.

Ameliyathanesine kavuşmuştu...

Saatine baktı... Ooo, yedi dakikası kalmıştı!... Bu müddet zarfında çok şeyler yapılabilirdi... Ellerini alkolle iyice temizledikten sonra, ameliyat masasının başına geçti. Doktorun vücudunu iyice tetkik etti. Atletik bir yapısı vardı. Ona uygun başka bir vücut imali uzun zaman alırdı. Dolaplardan birinden plâstik bir insan vücudu çıkarıp, bunu bir mayiin içine daldırdı. Biraz bekeldi. Plâstik vücut yavaş yavaş şişip, normalleşti. Lâstik bebek halinden, normal insan haline avdet etti. Yanlız başı yoktu...

Herr Profesör, nereden geldiği bilinmeyen güneş ışığı altında çalışmağa başlamıştı. Artık dış dünya ile alâkasını iyice kesmiş, herşeyini önündeki işe vermişti. Ameliyat masasının hemen yanında bir takım mavi ve kırmızı plâstik damarlar duruyordu. Onları tarif edilmez bir çabuklukla hazırladığı vücuda geçirip yerleştirdi. Bunlar plâstik vücudun yeni damarları idi!

Saatine baktı: Dörtbuçuk dakika kalmıştı!...

Masanın altından bir çekmece çekip, içinden ilâç dolu bir büyük enjektör çıkardı. Enjektörde mor bir sıvı vardı. Bunu Doktor Nole'nin kalbi altına zerkettikten sonra, plâstik vücudu yan taraftaki masanın üzerine yerleştirdi. Bu masanın başucunda karışık ve oldukça büyük bir elektrik tablosu göze çarpıyordu. Alt tarafta ise «Atom kalp» yazılıydı ve bu yazının hemen sağında el büyüklüğünde mavi bir taş vardı.

Herr Profesör tam bir ilim adamına yakışır ciddiyette çalışıyordu. Şayet arzusunu yerine getirebilecek olursa, insanların ölümsüzlüğünü temin ile birlikte, beşeriyete hâkim olacaktı! Bütün insanlar onun emrine girecekler ve bütün insanları ancak o diriltip öldürebilecekti!... Şu anda yapmakta olduğu işin ciddiyetini biliyordu. Doktor Nole'nin beyni çok işe yarıyacaktı. Onun zekâsı sayesinde bütün bunları daha kolaylıkla yapabilecekti.

Saatına bir kere daha baktı. Meseleyi halletmesi için tam üç dakika onyedi saniyelik bir vakti kalmıştı! Bu zamanı geçirecek olursa, hayalleri kökten yıkılabilirdi. Doktor Nole son demlerini yaşıyordu. Kalbine zerkettiği sıvının kendisine yardımcı olup olamıyacağı henüz kesin olarak belli değildi.

Beyni en kısa bir zaman zarfında açması gerekiyordu. Ah şu menhus unutkanlık, ah şu acelecilik! İşte onların bu aceleciliğine yine şeytan karışmıştı! Birden aklına başka birşey geldi: Bosnik hâlâ meydanlarda yoktu! Sakın gidip meseleyi polise haber vermiş olmasın?! Hayır, hayır... bunu asla yapamaz Bosnik! Zira hayatının tehlikede olduğunu, yaşaması-nın Herr Profesör'le kaim olduğunu bilir!... Lâkin geç kaldı budala...

(Devamı var)

Yazı ve Resim Yarışmamız

BÜYÜK JÜRİ ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA TOPLANIYOR !..

Sevgili Okuyucularımız arasında büyük bir ilgi toplayan YAZI ve RESİM Yarışmamıza iştirak okadar çok olmuştur ki, gelen mektupların yalınız tasnifi haftalarca sürmüştür.

Evvelki hafta Küçük Jüri tarafından yapılan ilk elemede Büyük Jüri'ye sunulacak yazı ve resimler çok fazlası ayrılmış olduğundan ikinci bir eleme yapılması zarureti doğmuştur. Bu sebeple, gecikme bizden değil iştirakin fazlalığındandır.

Geçen hafta yapılan ikinci elemeden sonra seçilmiş olan yazı ve resimler BÜYÜK JÜRİ'ye önümüzdeki hafta sunulacak ve ancak netice ondan sonra ilân edilecektir.

TARİH YAPRAKLARI

MİMAR SİNAN'IN ÖLÜMÜ

Güzel İstanbul'u, Edirne'yi, memleketimizin daha başka büyük şehirlerini güzel binalarla süsleyen, beşyüzden fazla yapı eseri bırakan ünlü Türk Mimarı Koca Sinan 8 Nisan 1588'de ölmüştü.

YENİ CAMİİN TEMELİNİN ATILMASI

9 Nisan 1598'de İstanbul'un en güzel yapılarından biri olan Yeni Camiin temeliKoca Sinan'ın talebelerinden Mimar Dâvut Ağa tarafından atıldı. Safiye Sultan ölünce camiin inşası durdu ve ancak 1664 tarihinde ikmâl edilerek halka açıldı. Temel atma ile tamamlanması arasında 56 sene geçmiştir. Eminönü'nde Yeni Camiin kurulduğu yer bir musevî mahallesi imiş. Orada bulunan bütün binalara kıymetinin iki katı para tayin edilmiş, fakat aradan birkaç ay geçtiği halde ev sahiplerine paraları verilmediği için şikâyetler edilmiş, bu paralar verilmiş, binanın inşasında sıra ile Dâvut Ağa, Dalgıç Ahmet ve Mustafa Ağalar baş mimar olarak çalışmışlardır. Tamamlanması 4 üncü Mehmet zamanına rastlar.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 5 —

Başka birşey konuşmadan ayrıldılar. İki saniye sonra birbirlerini karanlıkta tamamen kaybetmişlerdi. Herr Profesör yükünü taşımakta zorluk çekmesine rağmen, ümit edilmez bir sür'atle yolda ilerliyor rüzgârı ve fırtınayı mağlûp etmeğe muvaffak oluyordu.

Şehre girdiği sırada, apartmanardan birinin önünde, farları yanmakta olan bir otomobil gördü. Hususî bir araba olacaktı bu. Adımlarını yavaşlattı. Otomobil sahibinin bir çemile olmak üzere kendisine yardımda bulunmasından korkmuştu! Birden kafasında bir şimşek çaktı! Şoför görünürlerde yoktu ve otomobilin ön kapısı ardına kadar açıktı. Apartmandan sarhoşların kahkahaları yükseliyordu.

Herr Profesör otomobile sokuldu... Daha gidecek epey yolu vardı. Bosnik'i falan düşündüğü yoktu. Bu araba ona kaybettiği zamanı kolaylıkla kazandırabilirdi. Yükünü usulca otomobilin arka tarafına yerleştirip, kendisi de şoför mahallîne geçti. Kontak anahtarı oradaydı. Onu çevirdi ve araba müthiş bir sür'atle harekete geçti... Sarhoşlar hâlâ işin farkında değillerdi... Farkında olsalar bile, ellerinden birşey gelmezdi. Ancak durumu polise bildirirler, yolunu kesmek için tertibat alırlardı. Onlar alkolün uyuşturduğu kafaları ile bu işleri görene kadar, Herr Profesör çoktaaan evine varmış olurdu!...

Nitekim düşündüğü gibi de oldu...

Herr Profesör'ün evi, şehrin öteki ucundan çıkıldıktan sonra şöyle iki kilometre kadar ötede bir yerdeydi. Çamların arasında, büyük bir köşktü bu...

İhtiyar kurt, Doktor Nole'nin hâlâ hayatta olan vücudunu otomobilden indirip yere bıraktıktan sonra arabayı ters çevirdi. Yola çıkardı. Motörü otomatiğe çevirerek böylece arabanın kendi kendine gitmesini sağladı. Yeni model otomobillerin en güzel tarafı buydu işte... Şoför uyusa bile, dört tekerlek kendi kendine döner ve yoluna devam ederdi.

Herr Profesör otomobilden kendini yavaşça aşağıya bırakıp:

— «Haydi yolun açık olsun makine adam!» diye bağırdı.

Sonra koşarak bahçeyi geçti. Yere bıraktığı Doktoru yeniden yüklenerek eve girdi. İçerde hiçbir hareket yoktu. Burada canlı herhangi bir mahlûkun bulunduğunu zannetmek bile bir delilik olurdu! Koca mermer basamaklardan birinin yanına gelince elini duvara sürttü. Basamak geri geri açılıp sallandı, sonra da tıpkı bir asansör gibi hızla aşağıya doğru inmeğe başladı. İşte tam bu esnada, çok uzaklarda bir patlama olduğunu işitti! İhtiyar

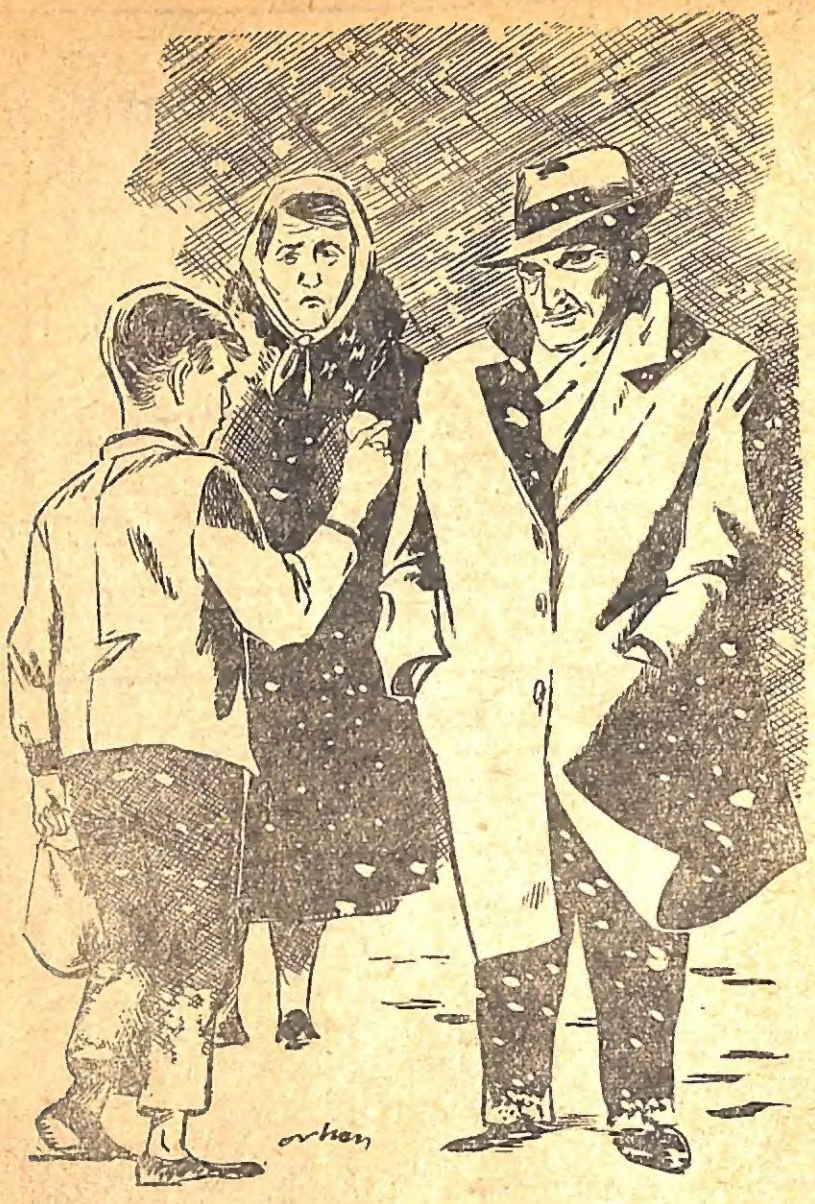

İYİLİK

HİKAYE

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

O sabah erkenden bir tipi başlamıştı. Göz gözü görmüyor, rüzgâr karları yerden kaldırıp savuruyor, bina yüzlerine, insanlara, ağaçlara yapıştırıyordu.

Hemen hemen kardan bembeyaz kesilmiş olan yaşlı bir kadınla ondan daha yaşlı bir erkek birbirlerine sokularak tramvay bekliyorlardı. İhtiyar adam:

— Sırtım kavi ama ellerim donuyor, diyordu.

Kadın da ellerini hohluyor ve:

— Benim de öyle, diyordu. İnsanın elleri üşürse kendisi de üşür.

— Hanım, galiba burada donacağız.

Uzaktan bir çocuk görünmüştü. Yalın kat ceketli, dizlerine kadar kara bulanmış, çıplak bileğine küçük bir torba takmış, soğuktan yarı bunalmış ve morarmış bir çocuk. Galiba okula gidiyordu.

İhtiyar onu gördü ve:

— Zavallı yavrucak, dedi. Sırtında bir palto bile yok.

Kadın da içini çekti:

— Evet pek fakir olmalı. Ama bak keyfi yerinde. Nerede çok kar varsa oraya dalıyor.

Çocuk başını iğmiş, tipiye karşı yürüyordu. Durakta iki ihtiyarı görünce durdu, sırtını rüzgârın estiği tarafa çevirdi. Kirpiklerine bile kar yapışmış, sıcak yüzünde eriyordu.

— Amca, diye seslendi. Tramvay mı bekliyorsunuz?

İhtiyar:

— Evet evlâdım, dedi.

— Uşüyeceksiniz burada?

— Sırtımız sağlam ama, ellerimiz donuyor.

— Ama ne güzel kar yağıyor değil mi amca?

Çocuk sevincini başkalarıyle paylaşmak istiyordu. Gülümsedi, sonra aklına okul geldi:

— Saat kaç var dersin amca?

— Saat mi? İyi ama ne bileyim, elimi cebime sokacak halim var mı benim?

— Daha dokuza gelmemiştir, değil mi amca?

— Gelmemiştir. Olsa olsa sekiz buçuk.

— Öyleyse daha vakit var.

Çocuk yine tipiye karşı döndü, başını iyerek yürümeğe başladı. Biraz ilerledi, durdu, döndü, onlara doğru geldi. Muraran bileğine takılı torbanın içine elini soktu. Yıpranmış kitaplarının yanından beyaz birşey çıkardı, htiyara uzattı:

— Amca, sen bunu al, cebine sok. Elinle tutarsın, için ısınır. O elin ısınınca öteki cebine koyarsın, öteki elini ısıtırsın.

İhtiyarın karlı cebine hazırlöp pişirilmiş, daha sımsıcak bulunan bir yumurta koydu. Sonra torbasından bir yumurta daha çıkarttı. Onu da yaşlı kadının mantosunun cebine bıraktı:

— Sen de bununla ısın teyze? Haydi Allahaısmarladık. Nerdeyse tramvay da gelir.

İki ihtiyar şaşırıp kalmışlardı. Çocuk savrulan karlar arasında ilerledi, köşeyi dönüp kayboldu.

Sıcak yumurta iki ihtiyarın donmuş ellerini öyle ısıtıyordu ki sıcağın ellerinden kollarına içlerine doğru yayıldığını duyuyor hâlâ çocuğun kaybolduğu köşeye bakıyorlardı.

Karlara bulanmış tramvaya bindikleri zaman kadın:

— Bey, dedi. Yavrucak yumurtalarını bize verdi, kendisi ne yiyecek bugün? Biçare aç kalacak. Bari yemek parası versek seydik.

İhtiyar içini çekti:

— Zararı yok hanım, zararı yok. Onun içinden gelen iyiliği birkaç kuruşla karşılamak olmaz. Böyle bir iyilik yaptığı için kim bilir şimdi kadar seviniyor. Onun temiz yüreğinin mükâfatını Tanrı verir ona.

YILDIRIM KAPTAN

URAS GEZEGENİNİ KAYBETTİKTEN SONRA, HUER'LE YILDIRIM KAPTAN, DÜNYAYA DÖNMEĞE BAŞLADILAR.

ÜZÜLME YILDIRIM. EĞER İSTERLERSE, VALİ ONLARI DÜNYAYA GÖNDERİR. AMA BENCE URAS'TA KALACAKLAR.

1960 - 14

ÖNLERİNE HİÇ BİR ENGEL ÇIKMADAN, UÇAKLARI SON HIZLA DÜNYA'YA DOĞRU YOL ALMAĞA BAŞLADI.

O SIRADA DÜNYADA, ŞİŞMAN BİR ADAM EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE KOŞUYORDU.

DÜNYA EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ -

İŞTE DÜNYA GÖRÜNDÜ HUER, GÖRÜNÜŞ NE HOŞ . .

KARL, BİRDEN URASIN AÇIK KAPISINDAN İÇERİ GİRDİ.

ASİ GRON'UN ADAMLARI DA UÇAKLARİYLE KARL'IN PEŞİNDEN DALDILAR...

URASTA VALİNİN ADAMLARİYLE AŞİLER ARAŞINDA ÖLDÜRESİYE BİR DÖĞÜŞ BAŞLADI..

GÖKYÜZÜNÜN GENİŞ BOŞLUĞU İÇİNDE, YILDIRIM KAPTANLA DOKTOR HUER BOŞU BOŞUNA KARL'DAN BİR HABER BEKLEYİP DURDULAR..

Dr. HUER BURADA BOŞUNA BEKLEMİYELİM, BİZDE GİRELİM.

BUYURUN BAY DRUMOND. BİRLEŞMİŞ GEZEGENLER ATOM KOMUSYONU ÜYESİ BAY DRUMOND'U ODAMDA GÖRMEK NE ŞEREF.
OTURUN ALBAY FLEMİNG. SİZİ ÖNEMLİ BİR İŞ İÇİN ZİYARET ETTİM.
ALBAYIM... ATOM KOMUSYONUNDA ÇOK MÜHİM İŞLERİM OLDUĞU HALDE NİÇİN BURADA BULUNDUĞUMU BİLİYORMUSUNUZ?.
HAYIR! BİLMİYORUM. AYNI ZAMANDA, GİTTİKÇE MERAKIM ARTIYOR. LÜTFEN ANLATIRMISINIZ.
ANLATACAĞIM.
BENİ ÖLÜMDEN KURTARMANIZ İÇİN SİZE GELDİM.
KIYMETLİ KİMSELERİN HAYATLARINI KORUMAK İCAP ETMEZMİ?
EVET EDER. PEKİ KİMİN HAYATI TEHLİKEDE?

BENİM HAYATIM ALBAYIM!

O SIRADA 3 NO.LU ROKET PİSTİNDE..
EMNİYETİN ARABASI HAZIR EFENDİM.

KONUŞULANLARI KİMSE DİNLEMEZ DEĞİL Mİ ?
GAYET TABİÎ DEĞİL Mİ EFENDİM.?. BURASI LÂLETTAYİN BİR EV DEĞİL, EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜDÜR.

NE OLURSA OLSUN, ONUN ÖNÜNE KİMSE GEÇEMEZ, KİMSE.
KİMİN ?

ŞEY !. YANİ BENİ ÖLDÜRMEK İSTEYEN ADAMIN.

ALBAYIM BENİ KORUYUN YOKSA BENİ MUTLAKA ÖLDÜRECEKLER
GELECEK SAYIDA
YILDIRIM KAPTAN İŞE KARIŞIYO

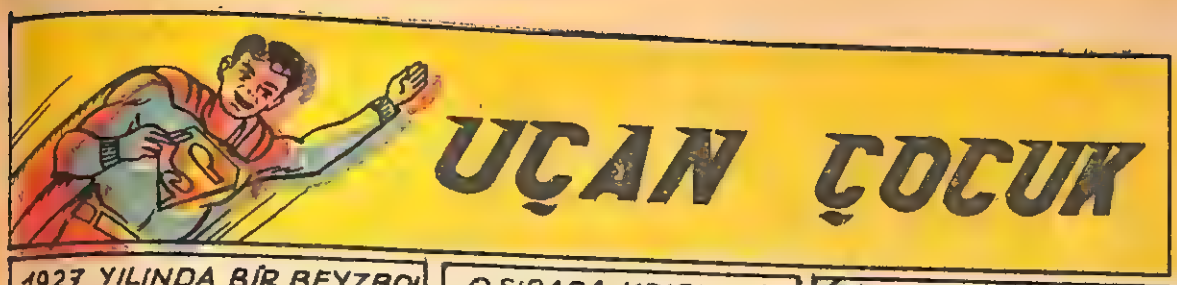

KAYIKTA, ADAMLARIYLA DONMUŞ NEHRİ GEÇMEĞE ÇALIŞAN, AMERİKANIN KURUCUSU GEORGE WASHINGTON'DU.

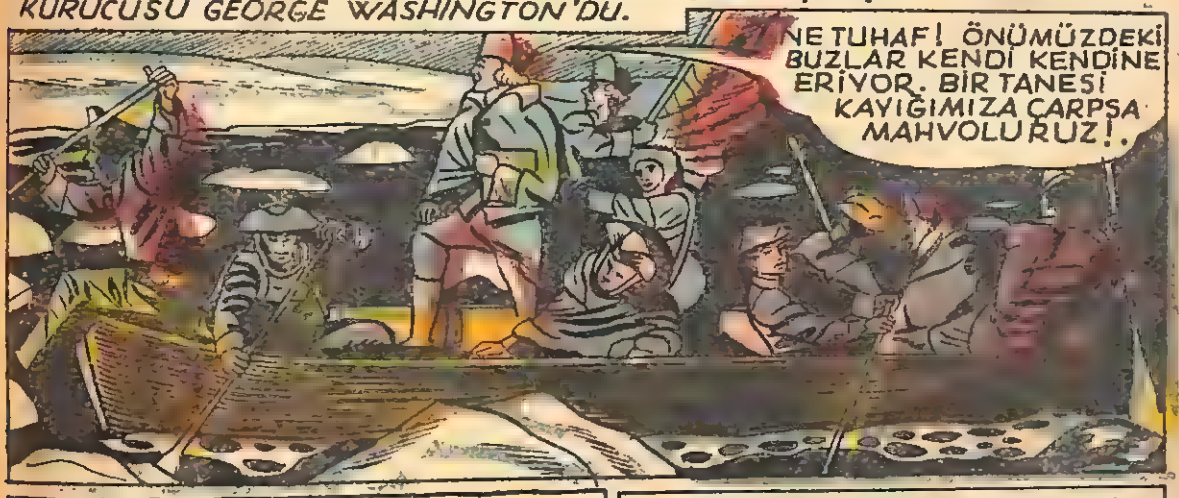

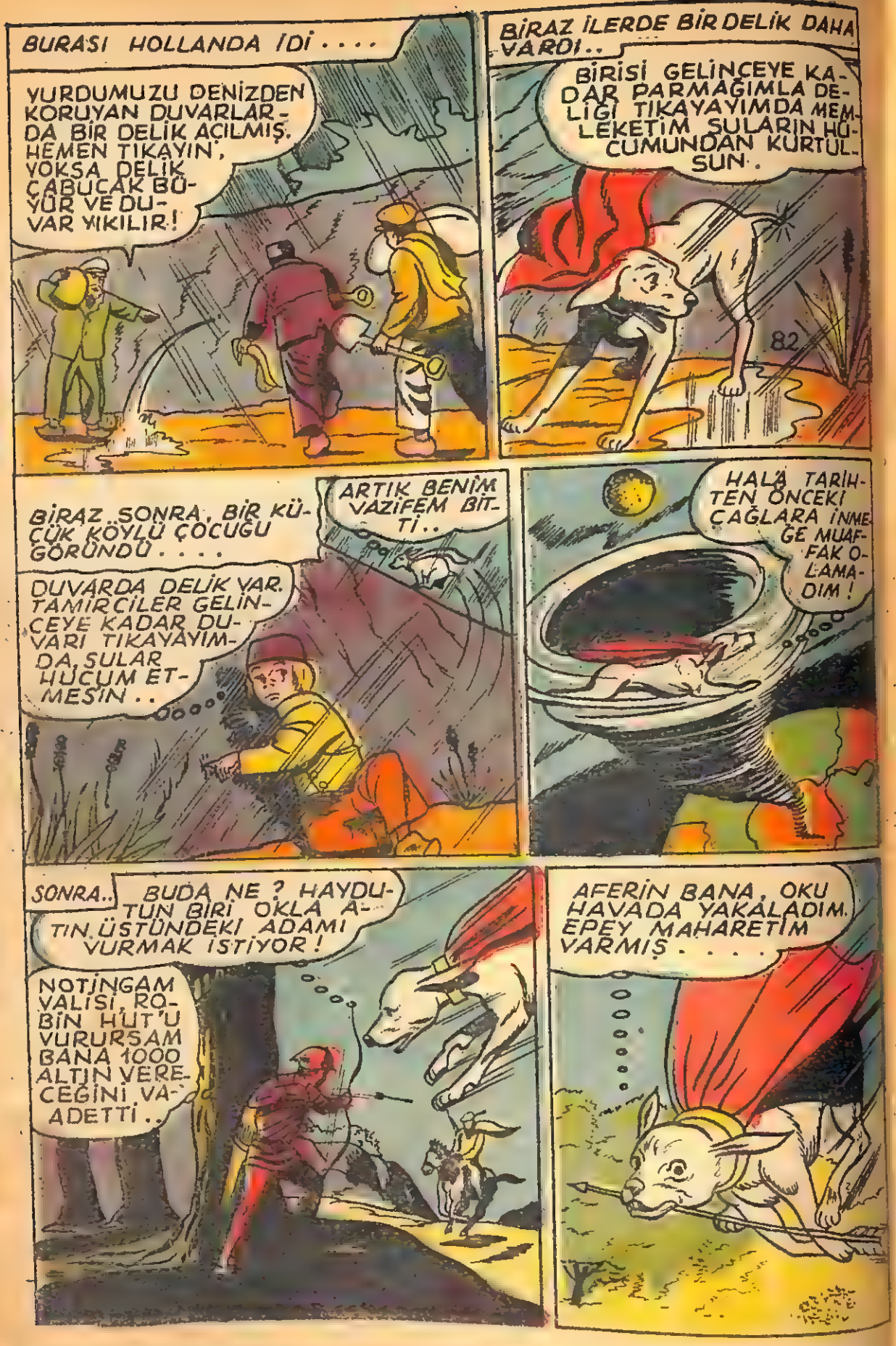
BURASI HOLLANDA İDİ . . . .
YURDUMUZU DENİZDEN KORUYAN DUVARLARDA BİR DELİK AÇILMIŞ. HEMEN TIKAYIN, YOKSA DELİK ÇABUCAK BÜYÜR VE DUVAR YIKILIR!
BİRAZ İLERDE BİR DELİK DAHA VARDI..
BİRİSİ GELİNCEYE KADAR PARMAĞIMLA DELİĞİ TIKAYAYIMDA MEMLEKETİM SULARIN HÜCUMUNDAN KURTULSUN.
82
BİRAZ SONRA, BİR KÜÇÜK KÖYLÜ ÇOCUĞU GÖRÜNDÜ . . . .
DUVARDA DELİK YAR. TAMİRCİLER GELİNCEYE KADAR DUVARI TIKAYAYIMDA, SULAR HÜCUM ETMESİN . .
ARTIK BENİM VAZİFEM BİTTİ . .
HALA TARİHTEN ÖNCEKİ ÇAĞLARA İNMEĞE MUAFFAK OLAMADIM!
SONRA..
BUDA NE? HAYDUTUN BİRİ OKLA ATIN ÜSTÜNDEKİ ADAMI VURMAK İSTİYOR!
NOTİNGAM VALİSİ, ROBİN HUT'U VURURSAM BANA 1000 ALTIN VERECEĞİNİ VAADETTİ . .
AFERİN BANA, OKU HAVADA YAKALADIM. EPEY MAHARETİM VARMIŞ . . . .

OKUNU YÜZÜNE FIRLATAYIM DA AKLI BAŞINA GELSİN.
ŞAŞILACAK ŞEY! OK ROBİN HUD'A VURMADAN GERİYE GELDİ!...

KRİPTO BİLMİYEREK, BİR TARİHİ OLAYA KARIŞMIŞTI.
SEN HA! EFENDİLERİNİN EMRİYLE BENİ ÖLDÜRMEK İSTEDİN! AL SANA!..
BURADA DA İŞ KALMADI. DAHA ESKİ ÇAĞLARA İNMELİ.
83

KRİPTO YENİ BİR ÜLKEYE VARDI..
BU KILICI BURADAN ÇIKARMAK İMKANSIZ BİRŞEY.
BU ZIRHLI ŞÖVELYE KANTER İÇİNDE NEYAPIYOR?..
BU KILICI BURADAN KİM ÇIKARIRSA BU ÜLKENİN KRALI OLACAKTIR.

YERİNDEN OYNATAYIMDA KOLAY ÇIKSIN.
BİRAZ DİNLENEYİM. BİR DAHA DENEYECEĞİM.

BENDE EFENDİM UÇANÇOCUK GİBİ HERKEZE YARDIM YAPIYORUM.
BAK. BAK. KILICI NİHAYET YERİNDEN ÇIKARDIM!

EFENDİMİZ, ARTIK SİZE HERKEZ KRAL ARTUR DİYECEK MEMLEKETİ SİZ DÜŞMANDAN KURTARDINIZ.
HAYDİ KRİPTO EVLADIM. BURADA DA SANA İŞ KALMADI..

NİHAYET KRİPTO, MİLÂTTAN 250.000.000 YIL ÖNCESİNE İNDİ...
YAŞADIK! İŞTE NİHAYET TARİH ÖNCESİ HAYVANLARININ BULUNDUĞU ÇAĞA GELDİM.
84
O SIRADA KORKUNÇ BİR DİNAZOR, BAŞKA BİR HAYVANI YEMEK İÇİN SALDIRIYORDU. KRİPTO ONA YILDIRIM GİBİ BİR YUMRUK ATTI.
TAAK!
YIP! YIP! YIP!
EPEY UĞRAŞTIKTAN SONRA ARADIĞINI BULDU..
OH... İŞTE NEFİS BİR KEMİK YIĞINI. DOYUNCAYA KADAR YERİM..
FAKAT O SIRADA..
KRİPTO NİHAYET SENİ BULABİLDİM.. BIRAK ŞİMDİ KEMİK YEMEĞİ..
NE OLDU? BİRDENBİRE DİŞLERİM BOŞA ÇARPTI.
ŞAPIR!
BİR DAKİKA BİLE VAKİT GEÇİRMEMELİYİZ. ÇOK ÖNEMLİ BİR İŞİMİZ VAR. DÜNYAYA DÖNECEĞİZ.
HAY ALLA KÖPEK OL MANIN FE NALIĞI BU DA RAHAT BİR YEMEK YEDİRMİYO LAR İNSAN
GELECEK SAYID
KRİPTO MADALYA ALIYOR!

Karaca ve Asma Ağacı

Avcılar tarafından sıkı bir takibe uğrayan bir Karaca bir asma ağacının geniş yaprakları altına saklandı. Avcılar uzaklaştıktan ve gittikten sonra, kendisini emniyette hisseden karaca rahat bir nefes aldı. Asmanın yapraklarını kemirmeğe başladı. Ama yaprakların çıkardığı hışırtıyı avcılar duymuşlardı. Derhal geri döndüler ve karacayı oracıkta vurup öldürdüler.

— «Ölümü haketmiştim,» diye Karaca son nefesinde fısıldadı: «Çünkü beni koruyan bir arkadaşa karşı hainlik ettim.»

YAPILAN BİR İYİLİĞİ HİÇBİR ZAMAN UNUTMAMALIYIZ.

Baykuş ve Çekirge

Sıcak bir yaz günü, öğleden sonrası ağacın gövdesindeki serin yuvasında uyuklayarak geçirmek isteyen Baykuşu bütün gün durup dinlenmeden şarkı söyleyen çekirge pek rahatsız etmişti. Baykuşun susmasını yahutta başka yerde şarkısına devam etmesine defalarca rica etmesine rağmen, çekirge sesini daha da yükseltmiş, ve baykuşu geceleri bütün namuslu insanlar evlerine kapandıktan sonra ortaya çıkan feni bir kuşa benzetmiş.

Baykuş akıllıcı davranıp söylenenleri dinlemiş, sonra:

— «Haklısın dostum,» demiş, «eeğr birisinin uyumasına müsaade edilmezse, bari senin gibi attlı bir sesi dinleyerek sabahlamalı. Geçen gün dostum Pallas bir şişe nefis nektar hediye etti. Eğer zahmet edipte buraya gelirsen sana da ikram ederim. Sesin daha da güzelleşir.»

Aptal çekirge kendisine hakim olamıyarak zıplaya zıplaya Baykuşun yuvasına gelir. Yetişilebilecek bir mesafeye gelince Baykuş, çekirgeyi yakalar, ve öldürür.

(DALKAVUKLUK, TEHDİTTEN DAHA KUVVETLİDİR.)

YUVAMIZ

Örülmüştür imandan:
Yuvamızın temeli!...
Burda mutlu yaşamak:
Hepimizin emeli!...

Rûhudur yuvamızın:
Annem, babam, kardeşim!.
Onlar olmazsa söner:
İçimdeki ateşim!...

Bir cennetten farksızdır;
Yuvamızın bahçesi!...
Eksik olmaz içinden:
Kanarya, bülbül sesi!...

Yuva demek, yurt demek,
Bilmeli bunu herkes!...
Alırız yuvamızda:
Ancak rahat bir nefes!...

«Sevgi, saygı, birlik» tir:
Onun temel direği!...
Bu kutsal aşkla çarpar:
Hepimizin yüreği!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Kartal ve Karga

Karganın biri, bir Kartal'ın yüksek bir kayalıktan süzülerek inip bir kuzuyu pençeleri arasında alıp yükselişini seyretti. Gördükleri gözüne o kadar güzel ve kolay göründü ki, hemen kendisi de aynısını yapmağa kalktı. Koyunların en besilisini ve kocamanını kapıp kaçmak istedi.

Ama bir anda koyunu yerinden kımıldatamıyacağını anladı, Pençeleri de koyunun tüyleri arasına dalmış, adeta bağlanmıştı. Onları bir türlü kurtaramıyordu. Uğraştıkça daha fena bir duruma düşüyordu. En sonunda onun bu halini çoban gördü. Kargayı yakalayıp kanatlarını kesti. Ve oynasınlar diye çocuklarına götürdü. Çobanın çocukları daha önce hiç karga görmemişlerdi. Merakla babalarının çevresine toplandılar. Getirdiği kuşun ne olduğunu sordular.

Çoban: «kendisine sorsanız kartalım diyecektir ama,» dedi, «bana sorarsanız kargadan başka birşey değildir.»

İNSANIN BAŞARAMIYACAĞI İŞLERE ATILMASI ÇILGINLIKTAN BAŞKA BİRŞEY DEĞİLDİR.

HİSSÎ, ÖĞRETİCİ ROMAN

Küçükbey

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

TEFRİKA NO : 18

Necmi Bey Orhan'ın ziyaretinden biraz sıkılmış görünüyordu. Belki de Sevim kendisine Orhan'ın bazı şeyler söylediğini anlatmıştı. Adamcağız içini çekerek:

— Teşekkür ederiz oğlum, dedi. Kısmetmiş işte, birşeyler oldu.

— Sevim Hanım bana biraz anlatmıştı belki, de yakın arkadaşlarımdan biridir.

— Belki öyledir Orhan Bey.

— Acaba Sevim Hanım mesut olacak mı?

— Herşey kısmete bağlıdır Orhan Bey oğlum, gösterdiğiniz yakınlığa çok teşekkür ederiz.

— 15 —

Küçükbey de bir taraftan hazırlıklarını yapıyordu. Babasiyle annesinin odasını yeniden döşetiyor, salonu biraz eskiyen eşyasını değiştiriyor, bahçesini de daha bakımla bir hale getiriyordu. Köşkte Sait Efendiden başka bu hazırlığın sebebini bilen yoktu.

Orhanın içinde bir üzüntü belirmişti. Sevimle ailesini aldatması onun terbiyesine pek yakışmıyordu. Ama bir kere olmuştu bu iş.

Binbaşıyı görmeğe gittiği gün adamcağız:

— Ahmet Bey oğlum, dedi. Biraz elimizi çabuk tutmamız lâzım. Galiba kızı istiyenler varmış, hem de pek zengin bir delikanlı imiş. Babası da, kız da dedikodu olmasından çekiniyorlar. Hem ben de pek yakında buradan ayrılmak zorundayım. İzmir'e gidiyoruz.

— Acaba bu delikanlı Sevim Hanımla tanışıyor muymuş? İleride iyi bir yuva kurmamız bakımından bunu bilmem lâzım.

Binbaşı sıkılarak:

— Köşk komşularından bir delikanlı imiş, dedi. Kimsesi yokmuş. Dünyada tek başına kalmış, pek zengn bir genç. Galiba o da doktor olmak üzereymiş Kendisine herkes Küçükbey dermiş.

— O halde ben bu işten vazgeçeyim Binbaşım.

Adamcağız kıpkırmızı kesilerek haykırdı:

— Verdiği sözden dönmek bir erkeğe yakışmaz, Sevim bundan çok müteessir olur. O kendisini çok zengin ve ahlâkını da iyi bildikleri bir genç istediği halde size söz verdiği için onu reddediyor, yüzünü bile görmediği size bağlanıyor, siz onu bir başkası istemiş diye kızın kalbini kırıyorsunuz.

— Siz bu işi yavaş yavaş ve Sevim Hanımı üzmeden yapabilirsiniz Binbaşım.

— Ne derim, nasıl söylerim onlara?

— Dedikoduları duymuş kısmetine mani olmak istemiyor dersiniz.

— Canım o şımarık züppenin Sevimi muhakkak alacağı belli değil.

Adamcağız telâşından hastalanacaktı. Orhan ona herşeyi anlatmağa mecbur kaldı.

— Usandım bu Küçükbeylikten, diyordu. Paramın hatırı için herkes bana yılışıyor. Etrafımda [illegible]iki bir sevgi bulamıyorum. Fakir bir genç olarak evlenmeğe kalktım. Siz bana Sevimi tavsiye ettiniz. Bu kızın ne dereceye kadar tok

Küçükbey, iyi yürekli insan olmanın mükâfatını buldu. Sevim ona çok yakın ve sadık bir eş olmuştu.

gözü olduğunu bu tecrübe ile anladım. Şimdi onları aldatmış olamktan çok müteessirim.

Binbaşı ellerini dizlerine vuruyor:

— Sen osun ha, sen Küçükbeysin ha? diye haykırıyordu.

Sonra kendisini topladı:

— Yavrum, dedi, Sen hiç üzülme. Yarın ben onlara giderim ve seni getireceğimi söylerim. Ertesi gün de beraber gideriz. Insanlar samimi olduktan sonra ortada sıkılacak hiçbir sebep kalmaz.

.....

Binbaşı ile damat beyin görüşmeğe gittikleri gün Necmi Beylerde büyük bir telâş vardı. Halleri vakitleri pek yerinde olmıyan aile ellerinden geldiği kadar hazırlanmıştı. Kimbilir ne kadar sıkılarak, borçlanarak oturdukları odalara yeni örtüler almış, ele güne karşı mahcup olmamağa gayret etmişlerdi.

Necmi Beyle karısı Binbaşıyı bahçe kapısında karşılamışlardı. Fakat Orhan'ı görür görmez sıkılmış, hatta onun Binbaşıya yolda rastlayıp herhangi bir sebeble beraberinde gelmiş olduğunu sanmışlardı. Fakat ortada Ahmet Bey yoktu.

Binbaşı hiç şaşalamadan:

— Damat beyi size tanıtayım demişti. Sevimin nişanlısı Ahmet Orhan.

Karı koca bunu münasebetsiz bir şaka sayıyorlardı. Necmi Bey gülümsemeğe çalışarak:

— Arkadaşınız biraz geç gelecek galiba Küçükbeyefendi, dedi. Bu küçük aile toplantısına teşrifiniz bizi ihya etti.

Orhan teşekkür etti. Köşkün elden geldiği kadar düzeltilmiş olan salonuna girdiler. Pek telâşlı ve üzgün olan Sevim de hemen içeriye girdi. Binbaşı gözleri yaşararak:

— Evlâdım, dedi. Nihayet bugüne kısmetmiş. İşte nişanlını getirdim sana. Sizi şaşırtan bu işin iç yüzünü de artık Küçükbeyefendiden dinleyin.

Sevim ellerini yüzüne örtmüştü. Sevdiği adamla sözverdiği için nişanlanmak ve ona sadık kalmak zorunda olduğu genç ayni insandı. Bu onun hayatının en heyecanlı sahnesi olmuştu.

Orhan yemekten önce hikâyesini anlattı. Bütün aile ondan sıkılıyordu. Orhan epeyce müteessirdi:

— Herkes gibi, ortada para hırsı olmadan evlenmek için Lalabeyle kiralık ev tuttuk, dedi. Binbaşı amcamızın evlenme işini duyunca Sevimin resmini ortaya çıkartması bir tesadüf oldu, fakat benim garip bir talihim var ki kendime hakikatli bir hayat arkadaşı bulduğuma inandığım sırada onun gözlerini yaşlı ve kendisini durgun görüyorum, bu beni öyle üzüyor ki...

Sevim ilk defa ağzını açtı:

— Sevincimden ağlıyorum Orhan Bey, dedi. Eğer beni nişanladıkları Ahmet Bey siz olmasaydınız hiç bir zaman kendimi mesut saymıyacaktım.

.....

Küçükbey iyi yürekli bir insan olmanın mükâfatını buldu, Sevim ona çok yakın ve çok sadık bir eş oldu. Fakat Orhan çoluk çocuk sahibi olduğu, hatta yaşlandığı halde bile Küçükbeylikten kurtulamadı. Etrafına iyilik yapmaktan büyük bir haz duyan, gece gündüz fakir hastalara bakan Doktor Orhan'ın adı hayatının sonuna kadar Küçükbey olarak kaldı.

SON

KISSADAN HİSSE

İKİSİ DE ÇARESİNİ BULMUŞ

Trenin kompartımanlarından birinde, iki adam karşılıklı oturmuşlar, ellerindeki gazeteleri okuyorlardı. Bunlardan biri zayıf, diğeri ise, bir hayli şişmandı.

Bir müddet sonra ikisi de, birisiyle konuşmak ihtiyacını hissettiklerinden ve okumaktan sıkıldıklarından ellerindeki gazeteyi bir kenara bırakarak konuşmaya başladılar. Bir müddet şuradan buradan, konuştuktan sonra söz dönüp dolaşıp, tren fiyatlarının çok pahalı olduğu mevzuuna gelince, şişman olanı: «Vallahi», dedi. «Benim bundan hiç şikâyetim yok. Çünkü ben tren ile seyyahate hiç para vermem. Ne yapıp ne edip bedava yolculuğun yolunu bulurum!... Ya günü geçmiş bileti konduktöre yuttururum, ya da kondöktörle tren içinde köşe kapmaca oynarım. O buraya geldiği zaman ben öte tarafa, o öte tarafa gittiği zaman ben de bu tarafa geçerim. Onun için şimdiye kadar trenle yolculukta hiç para ödemiş değilim!...»

Zayıf adam, şişmanın sözlerini dikkatle dinledikten sonra, gülümsiyerek, «Ben de,» diye konuştu. «Trenle seyyahatte hiç para vermem.»

— «Deme... Desene sen de bizim meslektensin.»

— «Vallahi senin meslekten olup olmadığını bilmiyorum. Yalnız ben demiryollarının hat kontrol memuruyum da...»

İlk tanışılan bir kimseyle hemen senli-benli olmak, ona bütün sırlarını söylemek hiç de doğru değildir.

GELECEK ROMANIMIZ :

Küçük Mirasyedi

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Romanlarını severek okuduğunuz arkadaşımız Kemalettin TUĞCU'nun «Küçükbey» adlı romanı bu sayımızda sona ermektedir. Gelecek sayıdan itibaren yine Kemalettin TUĞCU'nun çok seveceğiniz yeni bir romanını tefrikaya başlıyoruz. Şimdiden sabırsızlıkla bekleyiniz.

HAZIRLAYAN: ALİ CÜLMÜT SOYCAN

ÇOCUK KAHRAMANLAR

AŞÇI HİDAYET

Sizlere bu yazı serisini hazırlamam istendiği zaman hem sevinmiş, hem de üzülmüştüm kardeşlerim. Sevinmiştim; çünkü harp tarihimizin altın harflerle kaydedilmiş üstün kahramanlık, fedakârlık, cesaret sembolü Türk çocuklarından bahsettiği sahifeleri o kadar fazladır ve hudutsuzdur ki... O meçhul kahraman Türk çocuklarından bahsetmek, onları sizlere tanıtmak her Türkün olduğu gibi, benim de ulusal bir ödevimdir. Onlara her an gıpta eden benim için; mukaddes kanlarile yoğrulmuş vatanımızda bugün bizlerin varlık ve sükûn içinde yaşamamızı temin eden canları pahasına bizlere hürriyetimizi hazırlayan o kahraman Türk çocuklarını sizlere tanıtmaktan daha büyük bir gurur ve sevinç sebebi olabilir mi? Fakat o büyük ve yüksek Türk çocuklarını sizlere, lâyık oldukları şekilde anlatamıyacağım düşüncesiydi beni üzen şey.

Fakat Cihan Harbi ve Kurtuluş Savaşı'mıza iştirak etmiş yaşlı bir ahbabımızın bu hususta ki yardımını temin edince, göğsümü gere gere siz kardeşlerime «KAHRAMAN ÇOCUKLAR» serisini hazırladım.

Bu yazı serisini hazırlamama yardım eden yaşlı ahbabımın anlattıklarından tuttuğum notların ilki AŞÇI HİDAYET adında Bolu'lu bir çocuğu anlatıyor:

«Sakarya muharebesini müteakiben kıt'amın kaldırılması üzerine 126. Alayın 5. Bölük Kumandanlığına tayin edilmiştim. Bölük erlerinden olup mutfakta çalışan on dört yaşındaki Bolu'lu Hidayet, son taarruzdan biraz evvel nöbetçi olduğum bir gün yemek dağıtıldıktan sonra bana doğru ilerliyerek bölüğe gelmek istediğini söyledi. Kendisini değiştirecek başka aşçı er değil bölükte, taburda dahi olmadığından bir parça daha sabretmesini söyledim ona. Hidayet'in o anda bölüğe gelmesini temin etmediğim için açıkça belli olacak kadar üzüldüğünü ve kederli bir şekilde ah çektiğini görünce ona niçin böüğe gelmek istediğini sordum.»

«Kumandanım,» dedi, «ben bölüğe yemek pişirmek için değil, düşmana kurşun atmak, intikam almak için geldim. Bu uğurda ölürsem şehit, sağ kalırsem gazi olurum. Düşmanla çarpışmadan tezkere almak, köyüme dönmek ister miyim sanıyorsunuz, Kumandanım? Yüzüme bile bakmazlar vallahi. Yüzüme bakmalarını bırakın, benimle alay eder, benden kaçarlar sonra. Bu şartlar altında yaşıyabilir miyim köyümde? Siz söyleyin, Kumandanım!... Arkadaşlarımın her talime çıkışlarını imrenerek ve gözlerim yaşlanarak seyrediyorum.»

«Hidayet'in bu sözlerinin ne kadar haklı olduğunu takdir ettiğim için, kendisine en kısa bir

ALİ PAŞA

KİMDİR?

Büyük siyaset adamlarımızdandır. 1814 de doğmuş, 1871 yılında yine İstanbul'da ölmüştür. Sultan Abdülmecit ile Abdülaziz'in padişahlık yıllarında 5 defa Sadrâzam (Başvekil), 8 defa da Hariciye Nazırlığı yapmıştır.

Zamanında Girid'de baş kaldıran şımarık ihtilâlcilerle çok uğraşmak zorunda kaldı. Ruslardan destek gören bu ihtilâlcileri idarede oldukça ustalık gösterdi. Fakat 5. defa Sadrazam ve Hariciye Nazırı iken, memleketin iç ve dış işlerinin yorucu ve yıpratıcı havasına dayanamayan hasta vücüdü yatağa düşmüş ve bu çok namuslu büyük devlet adamı 57 yaşındayken yine İstanbul'da hayata gözlerini yummuştur.

Osmanlı Türklerinin batılaşma hareketlerinde Mustafa Reşit Paşa, Ali Paşa ve Fuat Paşaların adları bir üçken teşkil eder.

zamanda onu bölüğe alacağımı söz verdim. Nitekim, bir müddet sonra alayımız taarruz için cepheye yaklaşmak emrini alınca, Hidayet'i birinci mangaya avcı eri olarak vermek istedimse de o kabul etmedi. Avcı eri olursa tüfek taşıyacağını ve bu tüfekle tek tek birer düşman öldürebileceğini, halbuki birkaç düşman birden öldürmek istediğinden kendisine hafif makinalı verilmesini rica etti benden. Acemi bir ere makinalı vermek düpedüz delilik ve çok kıymetli bir silâhı kullanışsız bir duruma sokmak olacağından ona avcı eri olmasını emrettim.

«Hidayet büyük bir sevda ile tüfeğini aldı ama, bütün yürüyüşlerde mangasının hafif makinalısını taşırken görüyordum onu. Arkadaşlarına yardım maksadile taşıdığını zannettiğim makinalının doldurulusunu ve nişan almasını yürüyüş esnasında öğrenerek 27 Temmuz 1922 de Tezekliyaylâ mevzilerinin birliklerimiz tarafından tutulması esnasında bölüğümüz hafif makinalılarının isabetli ateşi neticesinde düşmanın tek bir erinin bile kurtulmamak suretile yokedilmesinde arkadaşının makinalısını kullanan Aşçı Hidayet'in büyük rolü olmuş ve kendisini onbaşılığa terfi ettirmiştim. Ondan sonra bu kahraman çocuğu daima hafif makinalı nişancısı olarak kullandık.

«Kahraman Hidayet 29 Ağustos 1922 de bölük Dumlupınar'a karşı gelen Dumanlıtepe'ye taarruz ederken herkesten önce tepeye ulaşmak için saldırırken tesadüfî bir düşman kurşunile şehit olduğunda makinalısını mengene gibi sarmıştı ellerile.»

Güzel yurdumuzu kurtarmak, millî varlığımızı yaşatmak için 1919 dan 1922 senesine kadar yapmış olduğumuz savaşlarda büyük yararlıklar göstermek suretile şehit olan askerlerimizin, çocuklarımızın, kadınlarımızın, kızlarımızın ve yaşlılarımızın kahramanlıklarını yazmak, okumak, öğrenmek ve onları her zaman için anmak milletçe hepimizin vazifesidir. Milletimizin, bağrında yaşıyan şehitlerimizden biri de Aşçı Hidayet'tir.

İşte kardeşlerim, sizler de; büyük emek ve kan pahasına kazanılan, teslim edilen yurdunu, istiklâlini, cumhuriyetini dünya durdukça yaşatmak için çalışınız. Sizlere yadigâr bırakılan vatanınız için icabında sizlerin de ağabeyleriniz, bababalarınız ve atalarınız gibi döğüşeceksiniz, istiklâl ve cumhuriyetimizin kahraman evlâtları olduğunuzu göstermekten asla çekinmeyeceğinize hiç kimsenin şüphesi yoktur.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Genç Takımımız Dünya 4. sü Olmuştu

Bundan 6 sene evvel, 11 nisan 1954 de Genç milli takımımız Almanyanın Leverkusen şehrinde Dünya genç takımlar şampiyonasında ilk maçını Belçika ile yaparak sahadan 4—0 galip ayrılmıştı.

Bir sene evvel Dünya üçüncüsü olan gençlerimiz bu maçta da üstünlük göstererek ümit verdiler. Bu ilk maçtan sonra, Bonn şehri yakınında bir orman içinde çok güzel bir spor okulunda misafir uzak şehirlerde altı maç maptılar. kalan gençlerimiz biribirinden çok Kendi guruplarında sıra ile İsviçreyi 1—0, Lüksemburgu 2—1 yenen ve yedek oyuncuları ile Avusturya ile berabere kalan gençlerimiz guruplarında birinci olduktan sonra dömi finalde Alman genç millî takımı ile oynadılar. Hakemin yanlışlıkla beş dakika fazla oynattığı oyunun bu kısmında bir gol yiyen takımımız Almanlara 2—1 mağlup oldu. Turnuvada gençlerimiz son maçlarını üçüncülük dördüncülük için Arjantin ile oynadılar. Kaleci Varol'un sakatlandığı bu maçta çok şansız bir gol yiyen takımımız bu defa üçüncülüğü kaçırdı. İspanya, Almanya ve Arjantin arkasından dördüncü oldu. İngiltere, İskoçya Macaristan, İtalya gibi takımlar derece bile alamadılar.

Almanyadaki bu şampiyonada takımımızda oynayan birçok

Galatasaraylı Metin

genç futbolcu sonradan futbolümüzün yıldızları oldular ki bu da o şampiyonanın bizim için en büyük kazancı idi. Bu şampiyonada yer alan futbolcularımız:

Varol : Beşiktaşlı,
Tayyar : Hacettepeli,
Nihat : Şimdi Karagümrükte,
Güngör: Şimdi İstanbulsporda,
Ergun : Galatasarayda,
K.Erol : Adalet,
Coşkun : Altaylı,
Metin : Galatasaray, turnuvanın da gol kralı olmuştu.
Yıldırak : Ankaralı,
Ahmet : Kasımpaşalı,
K.Ali : Şimdi Fenerbahçede
Orhan : İzmirli
Şeref : Fenerbahçeli,
Yüksel : Galatasaray kalecisi,
Erdoğan : Beykozlu,
Aydın : Ankaralı.

EĞLENCE BİLMECE

Bizim ressamın, fırçası çok kuvvetli olduğu halde, resim yaparken, ya bazı şeyleri unutur ya da yanlış yapar!... Yani biraz dalgındır!... Bakın işte, yaptığı resim yine hatalarla dolu!... Tamamı tamamına sekiz hata yapmış... Eğer resmi dikkatliçe tetkik edecek olursanız bu hataları siz de görürsünüz.

(Meselenin halli karşı sayfada)

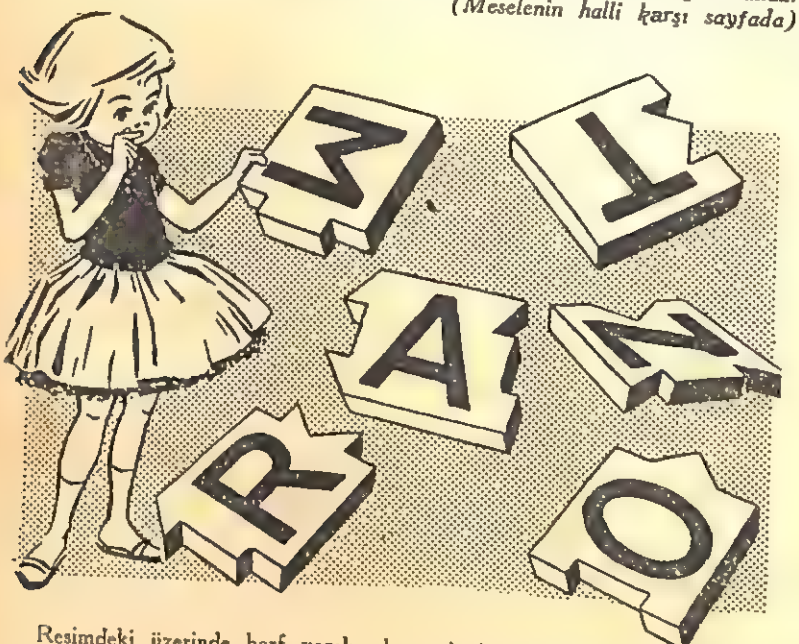

Resimdeki üzerinde harf yazılı olan tahtaları, oyukları denk gelmek şartıyla biribirine ekleyecek olursanız, ünlü bir müzisyenin adı ile karşılaşırsınız. Tabii bunu resmi kesmeden gözle yapacaksınız. Suna bunu bir türlü beceremedi... Bakalım siz bu müzisyenin ismini çıkartabilecek misiniz? İyi şanslar!...

(Meselenin halli karşı sayfada)

ONLARI GÖTÜR

— Arabacı! Istasyona kaça götürürsün?

— Iki lira bayım.

— Paketler kaça para?

— Onlar parasız, bayım.

— Oyleyse onları götür, ben yürürüm!

YOLDA

— (Gazeteci çocuğa) Bana bak küçük, bu koskoca gazeteler seni yormuyor mu?

— Hiçbirini okumuyorum ki yorsun, bayım!

HATIRA

— Hani geçen gün sen bana tuhaf bir maymun hikâyesi anlatmıştın...

— Evet.

— Şimdi ne zaman bir maymun görsem seni hatırlıyorum.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 1960-14 CİLT : 8
6 NİSAN 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır İlânın santimi sekiz liradır.

Beraber Gülelim

Çiçekliğin camını kıran yaramazın selâmı.

BUDALA

— Pencereleri içerden siliyorsun da niçin dışardan da silmiyorsun?

— Böyle yaparsam ben içerden dışarısını görebileceğim. Fakat dışardakiler içerisini göremiyecekler.

BİLMİYORMUŞ

Öğretmen — Yünden neler yapılır, söyle bakalım Temel?

— Bilmiyorum efendim.

— Nasıl bilmiyorsun? Ceketin neden yapılmıştır?

— Babamın eski ceketinden efendim!

Karşı Sayfadaki Meselelerin Halli

1 — Adam çekiç yerine, tornavidayla çivi çakıyor.
2 — Resmi başaşağıya asıyor.
3 — Merdivenin üzerinde durmuyor.
4 — Merdivenin sağ arka ayağı yok.
5 — Kadının entarisinin sol kolu yok.
6 — Çiçekler vazoya başaşağıya konmuş.
7 — Kedi lambanın içine oturmuş.
8 — Testerenin maden kısmı, kulpun ters tarafına raptedilmiş.

MOZART

EDERİZ

— Siz muharrirler bir eser yazarken sarfettiğiniz kuvvet kadar hiçbir zaman kuvvet sarfetmezsiniz, değil mi?

— Sarfederiz, bayan. O eserleri satarken emin olun iki misli kuvvet sarfederiz!

İSTEMEDEN DE ALMIŞ

Fıkara — Bir lokma ekmek küçük bayan!...

— Peki ama, sen iriyarı, kuvvetli, sapasağlam bir adamsın. Böyle kapılardan ekmek istemeğe utanmıyor musun?

— Bundan evvel birkaç defa istemeden almıştım da yakalayıp hapse tıkmışlardı da!...

NE KAZANIR?

Öğretmen — Eğer bir çiftçi 3700 teneke buğday toplarsa, her tenekesini on liradan satsa, ne kazanır?

Çocuk — Birkaç tane otomobil kazanır efendim!...

YEMEK VE YAZI

Bir adam bir mecmuaya yazı göndermişti. Birkaç gün sonra yazısını geri aldı. Kabul edilmemişti. Bunun üzerine şöyle bir mektup yazdı.

Sayın bayım,

Gönderdiğim yazının hepsini okumamışsınız. Çünkü anlamak için, üçüncü, dördüncü, beşinci sayfalarını birbirine yapıştırmıştım. Bunlar açılmadığına göre okunmadığı anlaşılıyor...

Mecmua idarehanesinden şöyle bir cevap geldi:

Sayın bayım,

Bir yemeğin iyi veya fena olduğunu anlamak için hepsini yemeğe hacet yoktur. Birkaç lokma almak kâfidir zannedersem...

O NE YAPSIN?

Komiser — Geçen sefer bir daha seni burada görmeyeceğim demeniş miydim?!...

Suçlu — Demiştiniz ama bayım, memurlarınıza anlatamadım ki! Zorla buraya getirdiler!

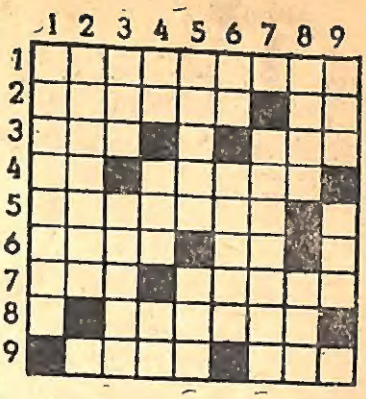

Soldan sağa doğru :

1 — Çokluk. 2 — Sokakları sulayan otomobil, bir nota. 3 — Tek, ağacın kolu. 4 — Bağışlama, bir çocuk oyuncağı. 5 — Yuvayı yapan. 6 — Utanılacak şey, bir soru edatı. 7 — Toprak, gelip geçisi ağrı. 8 — Yeniçeri ordusunda hücum bölüklerine verilen isim. 9 — Sıvı, eziyet.

Yukardan aşağı doğru :

1 — Pazısının kuvvetile iş görmek istiyen 2 — İstanbul - Ankara demiryolu üzerinde bir durak. 3 — Bir çeşit peynir, tokat sesi. 4 — Çok değil, en alt, tersi beyaz demektir. 5 — Bir askerî birlik, gizli tutulan. 6 — Çok olmıyan, bacadan çıkan. 7 — Fikir. 8 — Uzak, yanık sesi. 9 — Bir saç hastalığı, Hatay'da bir nehir.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	M	O	R	■	K	E	D	İ	■
2	U	N	■	T	A	R	I	■	■
3	Z	■	A	R	■	Ş	A	N	■
4	■	P	E	Y	■	D	■	S	İ
5	K	A	Ş	■	B	A	T	I	L
6	A	Z	■	K	U	M	A	R	■
7	D	A	Y	I	■	A	L	■	S
8	E	R	A	T	■	T	İ	R	E
9	R	■	Z	A	R	■	H	E	P

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

■

HAYIR!

(Ellerile saçlarını toplayan bir mermer kadın heykelini işaret ederek) — Şu heykeli beğeniyor musun?

— Hayır!

— Niçin?

— Saçlarını toplarken ağzında birkaç firkete ve biraz da saç olması lâzımdı!...

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

AĞAÇLAR

Ağaçlar, gövde denen uzun kuvvetli dalları ve bir çok sapları olan büyük bitkilerdir. Ağaçlar beslenebimek için toprağın derinliklerine köklerini yollarlar. Su ve madeni tuzlar alırlar. Hava ve güneş ışıklarından istifade edebilmek için de yapraklar çıkarırlar. Güneş ışıkları yaprakların havadan karbon dioksid almalarını temin ederler. Topraktan alınan su gövdedeki kanallar yoluyla yukarılara kadar tırmanır, ağacı beslerler.

Ağaçlar iki şekilde büyürler. Her yıl tomurcuklar yeni sürgünler, yapraklar ve çiçekler verirler. Ve her yıl, gövdedeki kabuğun hemen altındaki bir yerde ağaca yeni odun hücreleri katılırlar. Sadece yeni teşekkül eden hücreler ağacın besinini taşırlar. Her yıl eklenen bu hücre halkalarından ağacın yaşı belli olur.

Sadece, çam ve kaktüslerde bu yıllık halkalara rastlanmaz. Ağaçların çoğu ilk gruptandırlar: Bütün yıl yeşil kalanlar, ve kışın yaprak dökenler.

Kozalaklı veya her zaman yeşil ağaçlar, bütün yıl boyunca eskilerinin hemen arkasından yaprak çıkararak yeşil kalırlar. Çam ağaçlarının dip sapları ve enine yayılan dalları vardır. Yaprakları iğne şeklindedir ve kümeler halinde olurlar. Çiçekleri ve tohumları kozalaklar içinde yetişirler. Kuvvetli koruyucu bir tabakası olmayan çıplak tohumlardır bunlar.

Kozalaklı ağaçların odu... kâğıd sanayinden başka... pekçilikte de kullanılır. Ç... ağaçlarının sakızından boya... verniğin yapılmasında ... olan trepantin yapılır.

Beyaz ve sarı çam, kozalı ağaçlar arasında en güzel... lanlarıdır. Beyaz çamın iğ... beşi bir arada olmak üzere... demet halinde bulunurlar.

Karaağaç, Kavak ... Kayın ağacı, Akgürgen, ... mur ağacı ve Katalpa ağa... nın yayvan ve geniş yaprak... vardır. Meşe, Akçaağaç, F... çınarı ve Lâle ağacının ya... larının kenarında derin ... ler vardır. Meşe ve Akç... cın odunundan mobilya ya...

Dişbudak, Keçi boynuz... Fındık ağaçlarının yaprak... nın her birinin içinde daha ... çük yapraklar vardır. Fın... ğaçlarının gayet sert odu... vardır. Aletlerin saplarının ... vagon kısımlarının yapılm... da kullanılır.

Erik, ema, kiraz, arm... şeftali gibi bütün meyve a... ları gül ailesine dahil... Hepsinin de biribirlerine ... zer yaprakları ve çiçekleri ... dır.

DÖĞÜŞEN BALIKLAR

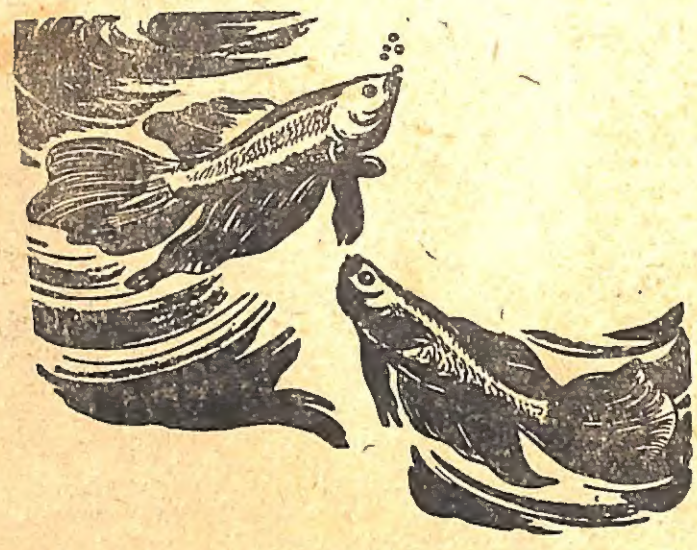

Dünyanın en kavgacı yaratıklarından birisi sadece 7,5 veya 10 santim uzunluğundadır.

Bu, uzun zamandanberi Güney Batı Asya'daki Siyam ülkesinin başlıca eğlencesini teşkil eden savaşçı balıktır. Bu balıkların sadece erkekleri kavgacıdır ve öylesine yırtıcıdırlar ki ikisi aynı su kabının içine konulunca derhal dövüşmeğe başlarlar ve biri yahut her ikisi de ölene kadar mücadeleye devam ederler.

Siyam'lılar, bu balık dövüşlerini, bizim boks maçlarını seyretmemiz kadar heyecan ve alâkayla takip ederler.

CAM

Cam, kumun soda ... reçle karıştırılmasıyla ... Mısırlılar Piramidleri in... mezden çok önce bu ma... le nasıl cam yapılacağını ... yorlardı. Yunanlılar son ... narin ve işlemeli cam ... yapıyorlardı. Fakat camı ... fa pencerelerde kulla... Romalılardır. Türkler ... renk karıştırarak, hari... renklere sahip tabaklar, ... daklar yaptılar. İtalyanlar ... ki çiçeklerden meydana ... rilmiş gibi görünen cam ... ler, kadehler meydana ... ler. Bugün Amerika ve ... de bütün dünyada ispirto... nan cam eşya fabrikaları ... rulmuştur. Fakat en güzel ... eşya, elle yapılanlardır. Bu ... nat babadan oğula geçen ... ince ve zor bir meslektir.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

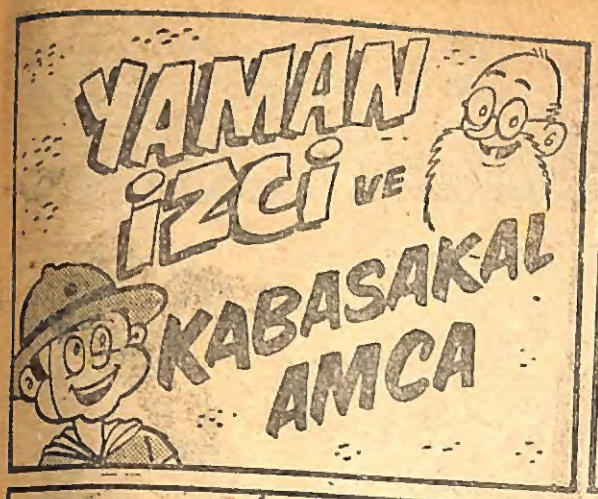

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Nereye gidiyorsun?..
— Bobinin götürdüğü yere..